

Katoliški GLAS

Uredništvo in uprava:
Gorica, Riva Piazzutta štev. 18
Poštno ček. račun: štev. 9-12410

Cena: Posamezna štev. L 25
Naročnina: Mesečna L 110
Za inozemstvo: Mesečno L 190

Leto IV. - Štev. 20

Gorica - 15. maja 1952 - Trst

Izhaja vsak četrtek

Kaj prinaša Trstu londonska konferenca

Londonska konferenca med Ameriko, Anglijo in Italijo o STO-ju, ki je trajala točno pet tednov od 3. aprila dalje, se je zaključila pretekli teden 9. maja opoldne na sedežu angleškega zunanjega ministrstva. Človek se nehoti sprašuje, zakaj je ta konferenca tako dolgo trajala, če je obrodila tako pičel rezultat za vse strani? Danes vemo, da so se priprave za neke spremembe v STO-ju izvršile že na lizbonski konferenci. Na drugi strani so dali neposreden povod za sklicanje te konferenice šovinistični izgrezi v Trstu dne 20. marca, ki so bili v glavnem delo novih fašistov, kar je ugotovil sam angleški zunanji minister Eden, ko je prvič poročal o tržaških nemirih angleškemu parlamentu. Amerika in Anglija sta se hoteli izogniti vsakemu očitku, da hočejo s sklepi londonske konference kakorkoli spremeniti mirovno pogodbo o STO-ju, na drugi strani pa vendar pritegniti Italijo k večjemu sodelovanju in udeležbi pri upravi cone A. In prav ta okolnost je znatno podaljšala to konferenco, ker spravi v soglasje oba cilja, je pravo Sisifovo delo. STO še stoji, londonska konferenca ga ni mogla odstraniti, njegov suveren je še vedno angleški general Winterton, čeprav so šovinistični Italijani zahtevali njegovo glavo. »Na javnih poslopih ZVU ne bo vihrala italijanska zastava, a upamo, da bo absurdnost tržaške zastave, ki je simbol separatistične svojvoljnosti, končno odstranjena,« piše nekam žalostno celo milanski »Corriere della Sera«, ki hoče biti resen list.

Jedro sklepov

Sklepi konference so bili objavljeni skupno s končnim poročilom o konferenci v dodatni »spomenici sporazuma« 9. maja. Vsa vojaško-politična odgovornost za cono A ostane kot doslej tudi vnaprej v rokah Angležev in Amerikancev, prav tako tudi vsa policija, pošta in telefon, varnost luke, informativna javna služba, sodna uprava. Vrhovni komandant cone A je general Winterton. Načelnik vojaškega urada ostane Anglež polkovnik Miller; njegov namestnik ostane Amerikanez Stephenson. Do sedaj je imel Winterton ob strani dva politična svetovalca, enega Angleža in enega Amerikanca, odslej mu bo dodeljen še eden politični svetovalce in sicer Italijan, ki ga bo imenovala italijanska vlada, da bo to višji uradnik iz rimskega notranjega ministrstva in ne diplomat, kakor se je prej predvidevalo. Italijanski politični svetovalce bo glavna vez med vlado cone A in rimsko vlado. Ta določba je ena izmed najvažnejših določb »spomenice sporazuma«, kakor so imenovali londonski dogovor o Trstu. V vrhovnem vodstvu cone A bo odslej torej šest najvišjih uradnikov, med katerimi eden Italijan. Generalno direkcijo civilnih zadev prevzame mesto Amerikanca Whitelaw Italijan, oddelek za zadeve dela je imel že danes v rokah Italijan in pri tem ostane. V notranji upravi so Italijani pridobili tri vodilna mesta; do danes pa so imeli pri tej upravi Italijani že dve vodilni mesti in sicer šolstvo (Andri) ter zdravstvo. Največ sprememb je v gospodarsko-financijski upravi; na vodilna mesta te uprave, ki so jih do danes

zavzemali Amerikanci in Angleži, bo imenovanih 13 italijanskih uradnikov. Vse Italijane imenuje rimska vlada, Winterton jih pa potrdi. Do danes je bilo stanje višjega uradništva v coni A naslednje: 15 Angležev, 13 Amerikancev in 5 Italijanov. Po londonskem dogovoru pa je stanje tole: 6 Angležev, 5 Amerikancev, 21 Italijanov. Vrhovno vodstvo pa ostane v rokah Anglo-Amerikancev, ki so odgovorni za svoje poslovanje le Varnostnemu svetu Združenih narodov.

Pogled v bodočnost

Kako malo žive vere je imela trojica držav, ki je spočela iz svojega duha ne preveč slavno »spomenico sporazuma«, lahko sklepamo iz tretje točke končnega komunikeja, kateremu je bila dodana spomenica. Tretja točka sporočila se glasi: »Tri vlade upajo, da bo duh prijateljskega razumevanja, ki je navdihoval vse razgovore, obvladal tudi izvrševanje sklepov, ki jih vsebuje spomenica«. Po mnenju nepristranskih političnih krogov tu in v inozemstvu je konferenca zgrešila cilj že zaradi tega, ker je bil trenutek za konferenco nesrečno izbran; izgleda namreč, da sta se Amerika in Anglija odločili zanjo na pritisk političnih novofašističnih nemirov in ker smo zopet enkrat tik pred občinskimi volitvami v Italiji in v občinah tržaškega ozemlja. Sklepi londonske konference so docela pristranski in v tem pogledu so popolnoma proti duhu in črki mirovne pogodbe, ker ne vsebujejo niti najmanjše ugodnosti za tretjino prebivalstva cone A, to je za tržaške Slovence. Edino pravično, demokratsko in v duhu žive mednarodne vzajemnosti ter še vedno veljavne mirovne pogodbe bi bilo, da bi dobila Italija 14 višjih uradnikov v raznih oddelkih uprave, Slovenci pa 7, če se je že ob nepravem času prekršilo dvojno zdravo načelo rimske politične modrosti: »quieta non movere« (kar miruje, ne dregaj) in »pacta sunt servanda« (spoštuj pogodbe). Pogodbe pa je treba poštovati ne le po besedi, temveč po duhu. Mirovna pogodba pa je uzakonila enakopravnost Slovencev in Italijanov v STO-ju. To narodno enakopravnost obeh narodnosti cone A je »spomenica« popolnoma zatajila in s tem je smrtno prekršila mirovno pogodbo. Narodna enakopravnost pa je bistvena sestavina demokracije; če se ta prekrši, je duhovno jedro prave demokracije izdolbeno. Nam je zares globoko žal, da sta se Anglija in Amerika tako nezaslišano izneverili zdravemu načelu demokracije in to na škodo Slovencev, ki imajo s šovinistično, raznarodovalno Italijo še celo vrsto nepopravljivih težkih računov iz dalje ter bližnje preteklosti in sedanjosti. Ali je bilo res potrebno, da sta si Amerika in Anglija s to »spomenico« vtisnili pečat, da hočeta prevzeti odgovornost za bodočo raznarodovalno italijansko politiko in vsaj posredno odobriti tudi preteklo raznarodovalno italijansko politiko napram jugoslovanski narodni manjšini od 1918. do 1943 leta? Italijanske vlade poznamo vsi Slovenci prav dobro in zato nas stopanje tudi današnje vlade vsaj ni

razočaralo, čeprav so nekateri protikomunistični Slovenci od De Gasperi pričakovali, da bo kos svoji težki nalogi in da ga je življenje italijanske tirolske narodne manjšine pod bivšo Avstrijo vsaj nekaj izučilo.

Odmevi konference

Prvi je zavzel stališče do londonskih sklepov De Gasperi; delegacije treh držav v Londonu so sicer sklenile, da ostanejo sklepi londonske konference do polnoči 9. maja tajni. De Gasperi pa je že v petek ob 5. uri popoldne sklical konferenco tiska, ki se je vršila v palači Chigi, sedežu zunanjega ministrstva. Te konference so se udeležili italijanski in inozemski časnikarji. Ko je De Gasperi povedal vsebino sporazuma, je dobesedno izjavil tole: »Prva ugotovitev, ki jo beležimo, je, da so bili bistveno doseženi vsi nameni, ki si jih je določila italijanska vlada. Šlo je zato, da se zagotovi Italiji široka udeležba pri upravi cone A in to v okviru mirovne pogodbe, zato pod mednarodno odgovornostjo vojaškega komandanta cone A; okvir mirovne pogodbe pa velja tudi za cono B, torej za celotni STO do dneva končne in celotne rešitve, ki je izrečno pridržana in ni torej kompromitirana.«

Zadržanje Jugoslavije

Ko je Eden v petek 9. maja izročil jugoslovanskemu veleposlaniku končni komunike in »spomenico« o londonskem sporazumu, je dr. Brilej do njih zavzel docela odklonilno in ostro stališče. Nato je priobčil v londonskem tisku izjavo, v kateri je poudaril, da jugoslovanska vlada ne prizna sklepov londonske konference ter da je edina prava pot do rešitve vprašanja le sporazum med Italijo in Jugoslavijo. Podobne uradne izjave je podal tudi pomočnik zunanjega ministra Vlahović v Beogradu, ko sta mu veleposlanika Amerike in Anglije izročila dokumente londonke konference. Tito sam pa je podal o londonskih sklepih že dvakrat svoje stališče, in sicer v govorih, ki ju je imel pred velikimi ljudskimi množicami v Krapini pri Zagrebu in v Zrenjaninu v Vojvodini. Na tem zborovanju 10. maja je Tito med drugim izjavil tole: »Gre za Trst in za londonske sklepe. Vi veste, da je skozi vso našo državo šel val ogorčenja zaradi krivičnega postopanja v tem vprašanju. Pisali so v časopisih o tem, kako smo mi obveščeni o poteku razgovorov. Tega pa niso storili. Vse se je delalo proti naši volji, brez naše vednosti. Kar so stalno ponavljali v izjavah, v tisku ter preko radia, je bilo to, da to, kar delajo, ne bo prejudiciralo reševanja tržaškega vprašanja.«

»Toda dejstva, ki so razvidna iz tega, kar je bilo sklenjeno, kažejo, da ni točno, da se bodoča rešitev tržaškega vprašanja ne bo prejudicirala. Tam je bilo izvršeno dejanje, ki globoko zadeva interese naše dežele. Pa naj pišejo karkoli, dejanja so dejanja in to, kar so tam izvršili,

je groba kršitev mirovne pogodbe in nova težka krivica za našo državo.«

Nato je Tito odgovarjal De Gasperi: »De Gasperi demantira odgovorne zapadne kroge, ki govorijo, da v Londonu ni prejudicirana rešitev tržaškega vprašanja. On že govori, da ni nič storjeno, kar bi onemogočilo, da zgrabi cel STO, to je tudi cono B. Toda jaz mu odgovarjam, da cono B nikoli ne bo videl.«

Ob koncu svojega govora je Tito izjavil: »Glede na to dejanje (namreč prejudiciranje rešitve tržaškega vprašanja) si mi pridržujemo pravico, da storimo potrebne korake v interesu naše države. Jaz vam obljubljam, da bo naša vlada budno zasledovala dogodke in o pravem času ukrenila vse, kar je potrebno.«

Odmevi v Trstu

Trst pa je odgovoril na londonske sklepe s krčevito borbo za občinske volitve. Fronte strank so jasno začrtane. Tako ostrih volitev Trst še ni doživel. Fašisti in komunisti složno natopajo proti Slovincem in italijanski stranki neodvisnikov, ki je v zadnjem času mnogo pridobila na svoji moči in morda je prav ta porast njene moči vznemiril iredentistične stranke, da so se utrašile za svoje položaje. Kako ostre so volitve, vidimo že iz dejstva, da je bilo na volilnem shodu pri sv. Jakobu 15. maja kar 15 ljudi ranjenih. Vsi znaki kažejo, da se je borba za neodvisnost STO-ja šele prav začela. V to borbo posega že širše inozemstvo, posebno Švica po svojem tisku, kar smo svoj čas že poročali, pa tudi Avstrija, o čemer bomo poročali prihodnjič.

PROGRAM SLOVENSKE SKUPNOSTI

KANDIDATI, ki bodo izvoljeni na LISTI SLOVENSKE SKUPNOSTI pri občinskih volitvah 1952 v občinah Devin-Nabrežina, Zgonik, Repentabor in Dolina, se borijo in se bodo tudi v občinskih svetih borili za uresničenje naslednjega

PROGRAMA:

1. Dokončno se mora ustvariti STO v smislu in v okviru mirovne pogodbe z Italijo z vsemi potrebnimi in učinkovitimi jamstvi za ohranitev njegove celovitosti in neodvisnosti.
2. Resnična enakopravnost Slovencev z Italijani na vseh področjih javnega življenja se mora izvesti v skladu s človečanskimi načeli in določbami mirovne pogodbe z Italijo. Slovenačina mora postati takoj uradni jezik STO.
3. Raznarodovalni zakoni, ki jih je izdala fašistična oblast proti Slovincem, se morajo razveljaviti. Posebno se morajo razveljaviti dekreti, s katerimi so bili poitalijančeni slovenski primiki in popačena slovenska krajevna imena. Razveljaviti se morajo tudi vse sodbe fašističnega posebnega tribunala in vojaških sodišč, ki so bile iz političnih razlogov izrečene zoper Slovence.
4. Zakon o občinah se mora spremeniti tako, da se občinam zagotovi široka samouprava ter da postane ljudstvo gospodar v svoji občini.
5. Uveljaviti se mora enakopravnost Slovencev z Italijani pri podeljevanju prispevkov iz javnih sredstev občinam, javnim in zasebnim ustanovam, prosvetnim in kulturnim društvom in posameznikom. Naše občine morajo imeti pravico, da s podeljenimi krediti svobodno razpolagajo v korist občin in občanov.
6. Potrjena mora biti škoda, ki jo je fašizem napravil slovenskim gospodarskim in kulturnim ustanovam ter posameznikom.

7. Slovenska šola mora postati stalna in upravno popolnoma samostojna.

Slovenskim učiteljem in profesorjem je treba zagotoviti stalnost. Izobraževanje šoloobveznih otrok mora biti na sodbni višini.

8. Slovenskemu kmetu mora biti dana vsa pomoč, da se kmetijstvo dvigne in napreduje.

V upravi vseh javnih kmetijskih ustanov in uradov mora biti slovenski kmet pravično zastopan in vse tam nameščeno uradništvo mora popolnoma obvladati slovenski jezik. V Trstu se mora ustanoviti slovenska kmetijska šola v skladu s potrebami kmetijstva na Tržaškem ozemlju.

Konec mora biti sramote, da v slovenskih vaseh kmetijski strokovnjaki predavajo v italijanščini.

Oblasti ne smejo več razlašati slovenske zemlje pod pretezo javne koristi, v resnici pa s protislovenskim in raznarodovalnim namenom.

9. Treba bo izvesti progresivno obdavčenje na osnovi donosnosti in dohodkov. Zemljišča bo treba nujno reklasificirati, ker je to pogoj za pravično davčno obremenitev.

10. Domači delavci in uradniki morata imeti prednost pri zaposlitvi na našem ozemlju.

Občine morajo uveljaviti slovenski jezik. Posebno morajo obvezati vse javne in zasebne ustanove ter podjetja, ki poslujejo na njihovem ozemlju ali vzdržujejo gospodarske stike s občani, da uporabljajo na prostem in v vseh lokalnih tudi slovenske javne, reklamne in vsakršne druge napise in razglase. Občine morajo v interesu občinskega gospodarstva in v obrambo proti raznarodovanju, ki ga povzročajo tuja podjetja, ustanoviti vsa taka podjetja, ki bodo služila neposredno občanom.

Posebno nujna je takojšnja ustanovitev občinskih avtobusnih podjetij, ki bodo vzdrževala najugodnejšo zvezo med vsemi vasmi in mestom.

Vidalijev shod v Zgoniku

V nedeljo malo predpoldan so imeli kominformisti v Zgoniku svoje volilno zborovanje. Govoril je neki Zvonko Marković, ki je v slabi slovensčini klevetal lastne politične nasprotnike. Zborovanje pa je otvoril zgoniški cerkveni organist Herman Milič. Po otvoritvi je kominf. pevski zbor pod vodstvom organista Miliča zapel nekaj kominformističnih pesmi (malo popreje je vodil petje Bogu v čast, potem pa satanu!) Po končanem govoru Markovića je pa spregovoril sam glavar Vidali in sicer v italijanščini. Zanimivo! V slovenski vasi italijanski volilni govor! Vidali je obupno klevetal svoje politične nasprotnike in jim grozil s samimi »ruskimi armadami na

Semeringu«. Svoje politične nasprotnike je tudi zmerjal s psokami, ki so domače kominformističnemu slovarju. Zborovanje je zaključil istotako cerkveni organist Milič Herman, ki je v zaključnih besedah pozival »mamce«, naj glasujejo za KP, ki se edina bori za pravico Cerkve, ki edina zida cerkve itd. Res predrzno govorjenje. Omeniti moramo, hvala Bogu, da je prisostvovalo zborovanju okrog 45 ljudi in to največ iz Saleža. Kot vidimo, kominforma v Zgoniku peša in v obupu poziva verne mamce, naj glasujejo za njo, kar ji pa ne bo uspelo. Lista Slovenske enotnosti bo prav gotovo odnesla večino!

Peta nedelja po Veliki noči

Iz svetega evangelija po Janezu
(16, 23-30)

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: »Resnično, resnično, povem vam: Ako boste Očeta kaj prosili v mojem imenu, vam bo dal. Doslej niste nič prosili v mojem imenu. Prosite in boste prejeli, da bo vaše veselje popolno. To sem vam govoril v prilikah; pride pa ura, ko vam ne bom več govoril v prilikah, ampak vam bom očitno oznanjeval o Očetu. Tisti čas boste prosili v mojem imenu in vam ne pravim, da bom jaz prosil Očeta za vas; zakaj Oče sam vas ljubi, ker vi mene ljubite in verujete, da sem prišel od Boga. Izšel sem iz Očeta in prišel na svet; zopet zapuščam svet in grem k Očetu.« — »Glej,« mu reko njegovi učenci, »zdaj očitno govoriš in ne pripoveduješ nobene prilike. Zdaj vemo, da vse veš in ne potrebuješ, da bi te kdo vpraševal. Zato verujemo, da si izšel od Boga.«

*

SREDSTVO ZVEZE Z BOGOM

Vsako slovo je težko in v srcu slehernega se ob slovesu prijatelja naseli žalost. Tudi v srehi učencev se je naselila velika žalost ob napovedi odhoda njihovega Učenika. Kako tudi ne, ko so pa bili tako nanj navezani, čutili so njegovo ljubezen, od njega so prejeli toliko dobrot. Pa jim je Gospod pokazal sredstvo, ki jih bo tudi v njegovi odsotnosti vezalo z Njim, jim bo v tolažbo in v dosego vsega, kar bodo potrebovali: molitev. Kar so prejeli od Njega, tudi na čudežen način, bodo odslej prejeli od nebeškega Očeta, kadar ga bodo prosili v njegovem imenu: »Ako boste Očeta kaj prosili v mojem imenu... »Kakor da bi jim hotel reči: ne bodite žalostni, če odhajam; prav ničesar vam ne bo manjkalo, zakaj Oče vam bo dal vsega, samo prosite ga v mojem imenu.

Molitev v imenu Jezusovem — molitev oprta na Gospodove zasluge — bo dragocena vez, ki bo združevala apostole z Jezusom in v Jezusu z Očetom ter bo nagibala vsemogočnost božjo v dobrotljivosti do učencev. Samo pred prošnjami dnevi, dnevi obilnejše molitve, ki naj nas tudi združuje s Kristusom in po Kristusom z našim nebeškim Očetom.

*

Kaj je molitev? — Sv. Avgustin pravi: »Povzdigovanje duha k Bo-

gu.« pisatelj Victor Hugo pa jo imenuje »revščino, ki upa.« Kakor je prva opredelitev globoka in duhovna, je druga bolj človeška, pa pove tudi resnico. Vse tlači duha in dušo k tlom; vsi čutimo težo našega telesa, človeške slabe narave. Treba se je znati dvigniti k Bogu: to moremo samo na perutih molitve!

Naša molitev ne sme biti samo prošnja k Bogu, moledovanje, beračenje. Kakor večni berači smo navadno pred Bogom, ki ne znamo odpirati ust pred njim kot le za to, da ga prosimo miloščine. Kakšen sia bi bil oni, ki bi samo tedaj govoril s svojimi starši, kadar bi kaj potreboval, ne pokazal bi jim tudi svojega veselja, hvaležnosti in globoke vdane ljubezni? Sebičnež je tak sin, ki se nam gnusi in ga obsojamo.

Pri naši molitvi, našem povzdigovanju duše k Bogu, najprej molimo našega Boga, ga počastimo, se mu zahvalimo, zadoščujemo mu za grehe naše in drugih: to je prava oblika naše molitve, plemenita, nas vredna in Boga dostojna, pa tudi res sinovska. Potem pa ga le prosimo za tišoč stvari in težav in dobrot. O, saj ni prepovedano! »Prositi in boste prejeli!«

*

Česa naj prosimo? — Karkoli! Vsega! Da je le v slavo božjo in v resnično našo korist prepuščajoč volji Gospodovi in njegovi razsodnosti, če je naša prošnja res v njegovo slavo in v našo korist. Če bomo tako delali, se nikdar ne bomo zmotili! Moremo prositi časnih dobrot: zdravja, gospodarskega blagostanja, zaposlitve, dela, socialnega položaja, sonca in dežja in še tega in drugega, ker je častno in nam boljše pomagati Bogu. Nad vse pa moramo prositi, kar nam je potrebno za naše posvečenje in zveličanje naše duše. Pa ne samo za našo dušno zveličanje, marveč tudi za duše naših bratov, sokristjanov, živih in mrtvih. V tem je naš veliki apostolat molitve! Si že prosil kdaj Boga, naj te dobrega napravi? Si ga prosil za svojega soseda, s katerim si se morda sprl? In za neznane brate in sestre po veri?

*

Ne zanemarjajmo velikega in nadomestljivega sredstva zveze z Bogom — molitve! Imejmo pred očmi resničnost besedi sv. Alfonza Ligvrijskega: »Kdor moli, se bo zveličal, kdor ne moli, bo pogubljen!«

Za naš evharistični kongres

HIMNA
EVHARISTIČNEMU KRALJU

V svetosti najvišji med nami si skrit,
ti, večna ljubezen in sreča;
vse lepša ko sonca jutranjega svit
je hostija tvoja blesteča.

Šn sam naj gre klic
do vseh ljudstev in dalj;
Ti vladaj nam v vek,
evharistični Kralj!

Vsa zemlja te moli in sleherni stvar,
slave te veseljstva svetovi;
pred tabo utihne najhujši vihar
in slednji zdrobe se okovi.

Šn sam naj gre klic
do vseh ljudstev in dalj;
Ti vladaj nam v vek,
evharistični Kralj!

Ljubka Sorli

Dekanijska cerkev sv. Andreja ap.

Evharistični dan po župnijah

Nedelja 11. maja je bila, kot določeno, evharistični dan za vse fare štandreškega dekanata. Povsod so imeli celodnevno čiščenje, ki se je zvečer po večini zaključilo s kratko evharistično procesijo. V zelo velikem številu so se ljudje odzvali vabilu dušnih pastirjev tako, da so bile cerkve povsod dobro obiskovane ob vseh urah. V Podgori so imeli ta dan celo zaključek tridnevne. Ker v Gorici nimamo nobene

slovenske farne cerkve, je bilo čiščenje pri Sv. Ivanu, kjer imamo tudi vsak večer slovenske šmarnice. Tudi Goričani so goreče molili ves dan in zvečer zaključili čiščenje z evharistično procesijo.

Upajmo, da je bil evharistični Jezus s svojimi častilci zadovoljen in da nam bo v nedeljo naklonil lepo vreme, da ga bomo lahko tudi javno počastili ob slovesni procesiji v Štandrežu.

Prva sv. obhajila v deželi

V programu priprav na evharistični kongres so bila tudi prva sv. obhajila, ki naj bi se vršila po možnosti v vseh farah pred kongresom z namenom, da bi ta vedno ganljivi obred obudil v srehi otrok in odraslih pravo razpoloženje do evharističnega Jezusa. V večini župnij so to tudi izpeljali, in sicer z res prav lepim uspehom. Skoro povsod so imeli dan prvega sv. obhajila na evharistično nedeljo 11. maja, drugod pa že prej.

Če začnemo pri Doberdolu lahko pove-
mo, da je bilo pripravljenih 25 otrok, ki so z veliko pobožnostjo privrkat prejeli Jezusa. Ob tej priliki so tudi starši po večini prejeli z otroki vred sv. obhajilo in po naročilu dušnega pastirja obljubili Odršeniku, da bodo skrbeli, da bodo ti otroci vedno Jezusovi.

V Jamljah je pristopilo isti dan k mizi Gospodovi 13 otrok, prav tako lepo pripravljenih. Nedeljo prej pa je imel enako slovesnost Dol. Tudi odrasli so se udeležili teh pobožnosti z vzorno gorečnostjo in dragim spominom na svoj prvoobhajilni dan.

Za Kraševci niso zaostali Sovodenjci. Tudi v Sovodnjah so imeli prvo sv. obhajilo.

Štirinajst otrok se je tam prvič srečalo z Jezusom v prav okusno okrašeni cerkvi. Bili so nadvse veseli skupaj s starši. Popoldne bo blagoslovu so jim otroci iz Sirotišča in Marijinega vrta v Gorici pripravili še novo veselje, ko so jim zapeli nekaj lepih pesmi in pokazali par lepih prizorov. Vsi so bili z lepim slavljem zelo zadovoljni, posebno tu, ker so ta dan imeli tudi celodnevno čiščenje.

Da bo pregled letošnjih prvih sv. obhajil popoln, moramo omeniti še goriške

Tržačani na goriški kongres!

To nedeljo se tudi Tržačani udeležimo evharističnega kongresa v Štandrežu pri Gorici. Če bo mogoče, udeležimo se vsi celodnevne sporeda. Vlak odpelje iz Trsta jutraj ob 7.30. Vsak naj si sam kupi nedeljski vozni listek, ki je zelo cenen. — Kdaj se vrnemo? Kadar kdo hoče. Gotovo bi radi vsi videli pasijonsko igro, ki se bo vršila zvečer. Zadnji vlak pelje iz Gorice ob 23.30. — V skupni procesiji bodimo vsi Tržačani na določenem mestu.

Z našim obiskom želimo povečati evharistični praznik in se tako obenem zahvaliti vrlim Goričanom, ki so se že večkrat udeležili naših marijanskih praznikov na Tržaškem.

V NEDELJO 18. MAJA VSI V ŠTANDREŽ NA EVHARISTIČNI KONGRES!

Iz življenja Cerkve

„Decretum Gratiani“

Eden največjih ponosov katoliške cerkve je njen zakonik. Pravne norme Cerkve se namreč odlikujejo po jasnosti, pravičnosti, in univerzalnosti. Temu ni nič čudnega, saj je cerkveni zakonik za rimskim najstarejši na svetu in prav za prav izvira iz rimskega prava. Od apostolskih časov naprej so cerkveni predstojniki, škofje, cerkveni zbori in zlasti rimski papeži dajali pravila za urejeno krščansko življenje in tudi civilno. Ves srednji vek so nastajale tako razne postavbe in pravila in predpisi, ki so se nakopičili tako, da se je le malokdo več znašel v toliki obilici predpisov in zakonov. Posebno za sistematični študij cerkvenega prava na nastajajočih univerzah in samostanskih šolah je bilo nujno potrebno, da se te postavbe zberejo in uredijo. To je napravil prvi menih Gratian, iz reda sv. Brunona, ki je učil na univerzi v Bologni. Ta je zbral in uredil dotedanje cerkvene predpise in postavbe v posebni knjigi, ki se sedaj imenuje »Decretum Gratiani«. To je prva zbirka cerkvenih zakonov. Po njegovem zgledu so nastale vse poznejše. Letos praznujemo osmo stoletnico

tega znamenitega dogodka. Zato so se pretekli mesec zbrali zastopniki juristov iz cellega sveta, da v Bologni in v Rimu proslavijo spomin menih Gratiána, ki je postavil temelje modernemu študiju prava. Ob koncu je zborovalec sprejel v posebni avdienci tudi sv. oče, ki je imel nanje učen nagovor.

Preganjanje vere v Jugoslaviji

Ugledna katoliška revija v Italiji Civiltà cattolica je prinesla dolg in izčrpen članek o preganjanju vere v Jugoslaviji. Članek je v glavnem ponatisnil tudi Osservatore Romano. Iz citatov in dejstev, ki jih članek navaja, je razvidno, da je Titov režim upeljal pravo brezpravnost cerkve in vernikov po vsej državi, posebno pa v Sloveniji, saj so navedeni članki največkrat povzeli iz ljudske pravice in Slov. poročevalca, izmed oseb pa največkrat navaja članek Kidriča in Kardelja, ki imata tako nelepo zaslugo, da sta najhujša ideologa v preganjanju Cerkve in vernikov. Za naše bralce v omenjenem članku ni veliko novega, ker smo mi že ponovno in ponovno opozarjali na stanje Cerkve in vere v FLRJ in posebno še v Slo-

veniji. Sedaj, ko sta prinesla v tem izčrpano poročilo še Civiltà cattolica in Osservatore Romano, je upati, da bo tudi širši svet in zlasti še ameriški svet dobil prave pojme o Titovi »demokraciji«.

Bl. Roza Venerini

V nedeljo se je v Rimu izvršilo slovesno proglašanje blaženim Roze Venerini, ustanoviteljice reda krščanskih učiteljic, ki skrbijo predvsem za vzgojo zapuščenih deklet.

Misijonar Čarga Ciril

se je vrnil iz Kitajske, ker so ga od tam pregnali komunisti, in se sedaj nahaja v Italiji. Pozdrave nam je poslal iz Genove. Tudi mi mu jih vračamo in ga vabimo, naj nas pride obiskat na jesen.

Č. g. Alojzij Baznik

Mnogim goriškim Slovincem znani ameriški vojaški kaplan Alojzij Baznik, ki je bil leta 1945 in 1946 za vojaškega kaplana pri ameriških četah nastanjenih v Julijski Krajini, je sedaj postal župnik v največji župniji ameriških Slovencev sv. Vida v Clevelandu. G. Baznik se je za naše rojake tukaj in v begunskih taboriščih po Italiji kakor tudi pozneje v Ameriki zelo zavze-

mal in veliko dobrega zanje storil. Zato mu ob tem njegovem imenovanju tudi mi iz srca čestitamo in želimo, da bi na odgovornem mestu za zaupane mu duše mogel še več dobrega storiti.

Čudež sv. Januarija

Kri sv. Januarija, mučenca, hranijo strjevo v nekaj malih steklenih vrčih v stolni cerkvi v Neaplju. Vsako leto ob gotovih dneh ta strjena kri postane zopet tekoča, kot da bi bila ravno kar prelita. Neapeljski meščani se v velikih množicah zbirajo tedaj k temu čudežnemu pojavu. To se je zgodilo tudi preteklo soboto, 3. maja, na praznik Najdenja sv. Križa, ko so vrčke v slovesni procesiji prenesli iz stolnice v cerkev »del Gesù«. Vse najvišje mestne oblasti so spremljale svetinjo mestnega zavetnika po mestnih ulicah. Vrčke postavijo na zvzvišeno oltarno mizo in duhovniki začno z ljudstvom vred molitve, da bi se čudež ponovil. Včasih to precej časa traja — in ljudstvo potrpežljivo le za pol ure postavljen na poskušnjo, ker je po 36 minutni molitvi ob 7h in 16 minut zvečer kri mučenčeva postala tekoča. Ob živahnem zna-

otroke, ki so imeli prvo sv. obhajilo na belo nedeljo. Toda o tem je Kat. glas že poročal. Zato naj bo dovolj.

Spored kongresnega dneva

Ponavljamo spored evharističnih svečanosti, ki bodo v nedeljo 18. maja v Štandrežu:

Zjutraj ob 10 h slovesna sv. maša, katero bo daroval msgr. Novak; pridigal bo domači župnik č. g. Stanič; peli bodo združeni zbori iz Štandreža, Podgore in Gorice. Popoldne ob 15.30 (treh in pol) bo začetek procesije. Zbiranje se začne ob treh, po naslednjem redu:

Na cesti v Brajdi najprej križ, nato prvo-obhajanci, katerim sledijo belooblečene deklice, Marijini vrteci in ostala šolska mladina. Za temi pridejo fantje in možje s pevci. Sledi godba iz Doberdola in za njo Marijine družbe ter redovnice. Na trgu pred cerkvijo se uredijo najprej strežniki, nato duhovščina, za njo baldahin in škof z Najsvetejšim. Za baldahinom se uvrstijo zastopniki oblasti, razni simboli ter belooblečena dekleta, katerim sledijo ostale žene in dekleta ter pevke. Neorganizirana dekleta in žene se zberejo torej na trgu pred cerkvijo.

Po končanem slovesnem sprevodu bosta govorila prevz. g. nadškof goriški in pa msgr. Močnik. Nakar bo zahvalna pesem in blagoslov.

Okrog sedme ure zvečer se začne verska igra o trpljenju Jezusovem ali Pasijon. Igra je staro delo štandreškega kapucina o. Romualda iz 18. stoletja, katero je priredil N. Kuret, režiser pa bo M. K. Ker je igra stara, ima marsikaj starinskega na sebi, kar jo dela še bolj zanimivo. Za lažje umevanje igre same pa je priporočljivo, da vsakdo kupi posebno brošurico s potrebnimi pojasnili, katero bodo prodajali v nedeljo pred igro v Štandrežu.

Če bi bilo v nedeljo slabo vreme, bodo verske slovesnosti v cerkvi, pasijon se pa prenese na nedeljo 25. maja ob isti uri, to je ob 7 h zvečer.

Star semeniščnik

Dr. Paolazzi iz Tridenta na Tirolskem je bil pred prvo svetovno vojno z našim sedanjim ministrskim predsednikom De Gasperi-jem državni poslanec na cesarskem Dunaju — tedaj je tudi Južna Tirolska spadala pod Avstrijo—. V svoji domači deželi pa je bil izvrsten organizator vsakovrstnih zadrug med ljudstvom in zelo vidna ter spoštovana oseba. Danes ima moč 77 let, je vdovec in že vsi njegovi otroci so si ustanovili svoje družine. In stari doktor je sklenil, da zadnja leta svojega življenja posveti svojemu Bogu v službi sv. Cerkve. V letošnjem postu je v škofijski kapeli v Tridentu prejel 4 nižje redove. Pri sv. obredu so bili navzoči njegovi otroci, ki bodo v nekaj letih povabljeni na novo sv. mašo svojega očeta, če mu jo Bog da učakati.

DAROVI ZA SLOV. ALOJZIJEVISČE

G. Terčon v spomin pok. staršev 1900; N.N. iz Doline 1500; dobrotnica iz župnije sv. Roka v Gorici 500; Mar. družbenica iz Trsta 5000 lir.

Dobrotnikom naj Bog obilno povrne!

Slovinci tržaškega Brega!

Citatelji našega lista naj se nikar ne čudijo, ker posvečamo toliko prostora največji slovenski občini na Tržaškem, Dolini. Ta občina se razteza od Mačkolj do Gročane in obsega kar pet župnij. Kakor je splošno znano, niso te težave v dolinski občini planile na dan sedaj pred volitvami. Skozi vsa ta leta naš list redno objavlja silovit boj, ki divja v dolinskih vaseh med križem, srpom, slovensko zastavo in sedaj celo fašizem! Pred volitvami se je ta boj zelo zaostril, v prvi vrsti zato, ker so se kominformistom pridružili iredentistični »neodvisniki« pod vodstvom gg. Gerlijev (Grlov). V teh vrstah želimo pregledati naš sproti tabor.

Danes veste že vsi, da Slovinci v tržaškem Bregu nečemo imeti komunistične občinske uprave. Mi hočemo izročiti našo občino takim zrelim možem, ki so praktični dobri gospodarji in obenem zavedni katoliški Slovinci!

V teh letih smo imeli župana, ki je najprej samo mednarodni komunist, potem po potrebi Italijan, potem dolgo dolgo nič in tam na koncu, če narekuje korist partije, tudi Slovenec. Vi mislite, da je to pretirano? Kdo je ob otvoritvi nove šole v dolinski slov. občini l. 1950 govoril samo italijanski? Kdo je začel vojsko proti otroškim vrtem (v Borštu in v Dolini), ki jih vodijo zaslužne šolske sestre? Kdo je hotel vsiliti občinski komunistični vrtec z laično vzgojo brez križa v župnišče v Bolognu? Kdo je dvakrat ob odprtem grobu silovito napadal Cerkev, duhovščino in blatit šole kot vojne hujskače? Kdo je dal zapreti v Mačkoljah in na Prebenegu srenjske hiše, čeprav so lastniki hoteli imeti v njih filmske predstave zavezniške čitalnice? Kdo je grozil v Borštu z ruskimi armadami, ki da so že na pohodu? Kdo je zaničeval prebeneške kmete z Botačem, ko so govorili v korist svoje vasi? Vse to je storil dosedanj kominformistični župan g. Dušan Lovriha. In kaj vse bi še prišlo na dan, če bi spregovoril dolinski župnik, ki je v središču občine v teh letih najbolj čutil županovo trdo pest? Mi se spomnimo le, da je sedanji dolinski župan poslal celo policijo v dolinsko župnišče; hotel je vzeti duhovniku stanovanje, čeprav je že v hiši lepo urejen otroški vrtec.

In vse to še daleč ni vse! Veliko stvari ostane pozabljenih. Volitve pač niso čas, da bi se znašli nad bivšimi oblastniki in njihovo življenjsko zmotu. Mi hočemo s temi dejstvi le podpreti našo skupno voljo: hočemo župana, ki bo splošno spoštoval

Cerkev in delal v resnično korist naroda. Vsega tega ne zmore noben partije, tega so zmožni le značajni možje, ki jih ljudstvo spoštuje, in to so v Dolini kandidati liste slovenske skupnosti!

Namenimo še par vrstic dolinskim iredentističnim »neodvisnikom«. Ta lista je imela do 10. maja letos šest kandidatov. Danes ima samo štiri! Dva sta spoznala svojo zmotu in se častno vrnila v domačo slovensko hišo. Vse kaže, da se bo ta lista do dneva volitev še pošteno skrčila.

Zadnje nedeljo je po radiu govoril v imenu »neodvisnih« g. Gerli. Med drugim je ob koncu poudaril, da so celo štirje duhovniki iz dolinske občine odsvetovali kandidaturu na tej »edini pravici« listi. Pri tem je blatit duhovnike, da s tem podpirajo komunizem. G. Gerli, če vam dovolijo, govorite vsak dan po radiu in zvočnikih, toda do 25. maja ne boste prepričali nobenega zavednega Slovence v vsej občini. Vse ljudstvo zna, da so vsi duhovniki te občine danes tako odločni proti komunizmu kakor so bili včeraj proti vašemu fašizmu. L. 1949 ste prav isti ljudje iz iste družine zavedli vso dolinsko občino na »neodvisno« pot in v Trstu in v Rimu so imeli nekomunistični del naše občine za Italijane, ali zmerno povedano za take Slovence, ki ne mislijo več slovenski! Letos se vam vkljub tujemu denarju ni posrečilo in zato sedaj mečete krivdo na duhovnike. Take »skrivde« se naši duhovniki ne bojijo pred nobeno oblastjo! Za vas pa ostane neizpremenjena splošna obsodba: s svojo razbijaško listo zavedno podpirate kominformiste in italijanske iredentiste! S tem delate neizmerno škodo Cerkv in narodu!

Slovinci trž. Brega! To je površna slika naše volilne borbe proti srpu, kladivu in fašizmu! Če je kdo med pravimi Slovenci v Bregu na zmotni poti, dajte mu v roke ta poziv, naj bere, naj misli in gotovo bo posnemal lep zgled dveh bivših »neodvisnikov«. Mi vsi pa ostanimo zvesti svojim pradedom! Bili so katoličani, bili so — Slovinci! In samo to je naš ideal, ki se bo uresničil le v svobodni tržaški državi! Pokažimo v teh odločilnih dneh londonski konferenci in vsemu svetu, da se za Trstom v Domijo ne začneja ruska Sibirija ali angleška Afrika! V Bregu živimo zavedni Slovinci, ki smo sicer kapljica v morju človeštva, a smo po svoji sveti veri in svoji tisočletni kulturi vredni sinovi svete Cerkve in velike družine narodov! To bomo pokazali 25. majnika, ko bomo prekrizali znak liste slovenske skupnosti!

Zabrežan

s tako slastjo, in da so jo morali posoditi petkrat znanam in znanem, ki niso bili vpisani med Mohorjeve ude; zvedel sem še od drugod, da je romala knjiga po kmetih iz roke v roko. Res, prava ljudska knjiga, kakršnih je malo.

Bodimo zato hvaležni Jakobu Sketu, da je dal slovenskemu ljudstvu tako lepo povest in Bog daj, da bi še živele med nami Miklove Zale.

Slov. kat. prosveta v Mačkoljah

V Mačkoljah je že dalj časa prosvetno življenje močno razgibano. Mladina zdravega duha čuti veselje in potrebo po prosvetnem delovanju. Kot lansko leto je tudi letos priredila lepo vrsto Slovenskih večerov. Posvečeni so bili predvsem slovenski zemlji, lepi knjigi, materam in delavcem. Na njih so nastopili predavatelji, deklamatorji, igralska družina in razne pevске skupine: mešani zbori, otroški zbor, deklški tercet in duet. Vsi večeri so bili zelo obiskani in so želi lep uspeh.

Pretekli teden 5. maja zvečer se je zbrala mačkoljska mladina, da pregleda svoje dosedanje delo, da prosvetno delo postavi na trdnije noge in si napravi načrte za bodočnost. Bil je to USTANOVNI OBČNI ZBOR SLOVENSKE KATOLIŠKE PROSVETE V MAČKOLJAH. Dosedanjemu delu je namreč manjkala prava organizacijska povezanost in trdnost, iz katere izvira moč in polet.

Občni zbor je začel predsednik pripravljalnega odbora. Pozdravil je mladino, ki tudi v teh razburkanih časih ni zavrnila

idealov katolištva in slovenstva. Razložil je namen in spored večera. — Tajnik pripravljalnega odbora je nato poročal o dosedanjem delovanju. — Sledilo je čitanje pravil. Prosvetno društvo je namenjeno posebno mladini, ki jo hoče voditi po poti katoliške in narodne zavednosti, široke izobrazbe ter zdravega veselja. Deli se v moško in žensko vejo. Vsaka veja deluje v lastnih odsekih (dramatski, športni itd.).

Po sprejemu pravil je bil vpis novih članov, nato pa volitve odbora in načelnikov na novo ustanovljenih odsekih.

Po živahnem razgovoru o bodočem delovanju je bil občni zbor zaključen.

Mačkoljska mladina ob tej priliki pozdravlja katoliško mladino drugih prirokih vasi in ji kliče: »Povežite se! Pravo prosvetno delovanje vam bo napravilo mladost lepo, veselo. Vsem, ki jim to ni všeč in so nas napadali ali nas bodo še, pa veljaj:

— OMIKA IN PROSVETA: TO NAŠA BO OSVETA! —

GOSPODARSTVO

Strune — pokalice (tarme)

Kmetje in vrtnarji se hudo pritožujejo: presajeni paradižniki, krmska in vrtna pesa, solata in druga povrtnina usahne, ker so »tarme« pregrezle korenine; marsikateri krompirev gomolj ni vzklil ali pa je poginjal le šibko rast in ko so poiskali vzrok, so ugotovili, da je seme »prelujnjano« od »tarme«; isto so naredile »tarme« s koruznim semenom; drugi pa je ugotovil, da so »tarme« izpodjedle korenine ozimni pšenice in se je marsikatera posušila. Itd. itd. — V zadnjih dneh smo lahko čitali v časopisih, da so v prej poplavljenem in sedaj osušenem in obdelanem Polesinu »tarme« uničile marsikje do 80% posevkov.

KAJ SO TE »TARME«?

Slovenski imenujemo »tarme« strune. Odrastle so tudi do 3 cm dolge, rumenkaste barve, zelo trdi črvi. Te strune so ličinke splošno znanega hrošča, s katerim se otroci radi igrajo: je rjavkast do 10 mm dolg hrošček, katerega otroci obrnejo na hrbet in jim v veselje nekoliko skoči v zrak in pri tem je slišen pok. Zato pa se ta hrošček imenuje pokalica.

Pokalica prezimi v zemlji, kamor tudi odleže svoja jajčca, navadno do 150. Najraje jih odlaga v zemljo, ki je pokrita s travo ali deteljo. Iz jajčec izlezajo črviči, ličinke, ki začnejo grizti nežne koreninice rastlin. Kot ličinka živi škodljivce tudi do 5 let, vedno v zemlji. Pri začetku svoje življenjske dobe je ličinka tanka kot drobna žica,

odrastla pa je do 3 cm dolga in debelejša. Ko doraste, se zabubi, iz bube pa se razvije hrošček.

KAKO ZATIRAMO STRUNE?

Borba proti strunam je različna, v poštev po pridejo naslednji 3 načini:

a) Posredno zatiranje: Pozimi, ko na vrtni ni nobenega pridelka, zemljo prekopljemo in ji obilno pognojimo z apnenim dušikom (calcioocianamide). Na vsakih 100 m² raztrosimo 4 do 5 kg tega gnojila. S tem gnojenjem izdatno dvignemo rodovitnost vrtni zemlje. Istočasno pa dosežemo še drugi uspeh. Ker je apneni dušik zelo jidek, bo ožgal in uničil v zemlji vse živali, od glist, črvov majskega hrošča, bramorjeve zalege pa do strun, itd., sploh vse, kar se nahaja v plasti zemlje, ki je bila pognojena.

b) Strune lovimo s posebnimi vabami: Če sta polje ali vrt hudo okužena od strun, zrežemo peso ali krompir v koščke, ki jih potaknemo v zemljo par prstov globoko. Strune se bodo zbrale okoli te »masne pečenke«. Seveda si moramo zapomniti, kam smo postavili vabo. Vsako drugo jutro pogledamo in polovimo strune, ki so okoli vabe.

c) V najnovejšem času razkuzimo zemljo s primernimi sredstvi, med katerimi je trenutno najprimernejša »geogamma«. Na vsak m² zemljišča raztrosimo po prekopani zemlji po 5 do 6 gramov »geogamme« (z 1 kg razkuzimo 200 m²) in jo podgrebemo z grabljami. Če sadimo povrtnino ali polj-

ske rastline v vrste, je dovolj če razkuzimo samo primerno širok pas, sredi katerega vsadimo potem semenjake. Za paradižnike in rastline, ki rabijo za svoj razvoj večjo ploskev, lahko razkuzimo samo en krog v premeru 25 cm, sredi katerega potem zasadimo sajenice.

Geogamma pa ne uniči samo vseh škodljivcev, ki so v zemlji, temveč tudi take živali, ki so koristne. Sem spadajo gliste, oziroma deževniki, ki jih pa naši vrtnarji smatrajo za škodljivce.

Je že tako: Z modernimi kemičnimi sredstvi res uničimo različne škodljivce, a istočasno uničimo tudi sovražnike teh škodljivcev in s tem uničimo naše pomagale. To pa se tudi masčuje.

Ali se bo podražil kruh?

Pridelovalci pšenice zahtevajo povišanje cene pšenice, katero morajo oddati v državna žitna skladišča. Zahtevajo povišek od 10 lir na kg in izgleda, da bo ta povišek odobren, ker so pridelovalni stroški res višji, kot so bili.

Nastane vprašanje, kdo naj nosi ta višji strošek. Ali država ali kruhojedci? Če naj ga nosi država, pomeni to višji izdatek za okoli 15 milijard letno, za katere je potrebno pač dobiti kritje v obliki davkov ali podobnih dajatev. Naj plačajo mlini in peki? Ti so pripravljeni plačati, če se zviša prodajna cena kruha. Zvišanje cene kruha pa je zopet delikatna zadeva, ker bodo nižji sloji nezadovoljni in bi tak povišek agitatorji izrabili v politične namene.

Neprijetna zadeva! Pravilno pa bi le bilo, da nosi višji strošek država in krije izdatek pač kot more in zna. Kruh je hrana predvsem gospodarsko šibkega človeka in temu ne bi smeli nadalje še otežiti že itak težke življenjske pogoje.

Radioaktivnosti in sviloprejk

Pod radioaktivnostjo razumemo žarke, ki izvirajo iz radioaktivnih snovi in ki imajo najrazličnejše vplive in učinke. Znano je, da se na ta način skuša tudi zdraviti raka oziroma novotvorbe na človeškem telesu.

Veda o radioaktivnosti je sicer sorazmerno še mlada (nekaj nad 50 let), in še dolgo ne bo do dna proučena. Vedno se odkrije kaj novega.

Na vseučilišču v Bologni so preizkušali vpliv radioaktivnosti pri vzgoji sviloprejk, ki so jih vzgajali v različnih posodah. V nekatere teh posod so dali nekoliko radioaktivne ilovice, ki je bila ločena od sviloprejk s polo papirja. V druge posode niso dali pod sviloprejk ničesar. Izkazalo se je, da so sviloprejke pod vplivom radioaktivnosti hitreje rastle, dosegle višjo težo tako kot gosnice kot tudi zapredki in da so celotno življenjsko dobo skrajšale za en dan.

Romanje v Barnas pri Čedadu

V nedeljo 25. maja popoldne bo iz Gorice romanje k Mariji v Barnas pri Čedadu in nazaj grede se ustavijo pri Rosa mistica v Krminu. Kdor se želi udeležiti tega popoldanskega romanja naj se čimprej prihlasi pri fotografu g. Klajndinstu na Travniku. Odhod z avtobusom ob 13¹⁵ (13.30) s Travnika. Romanje bo vodil p. Fidelis.

Kisik zelo začuden je, uhajal in v svobodo spe; permanganat pa da nato svoj kalij proč in...

Arlette je hrepeneče naslonila glavo na bratovo ramo in rekla: »Danes zvečer računam na tvojo pomoč. Pomagati mi moraš, da se ne bom vedla kot goska. Bratanci se večkrat zabavajo, če zardim, ker ne vem...«

»Ker ne veš kaj?« je zaklical Gerdal.

»O, najbrž veliko stvari.«

»Upajmo, da res ne!«

»Že prav,« ga je prekinil Filip. »Poglej vendar, sestra, ali je avto že tu.«

Arlette je odprla okno, se sklonila ven in rekla: »Da, je že tukaj.«

»Prav! Pojdimo torej! Zamuditi ne smemo niti trohice te zabave!«

Vzela sta površnik in plesni plašč in odšla mimo staršev: mimo očeta, ki je igral na karte pasjanso in kadil svojo večno cigaro; mimo matere, ki je pletla prav tako večno jopico.

»Dobro zabavo!« je zaklical za njima gospod Martin-Huron, »in ti, Filip, ne nori preveč!«

»Potrudil se bom...«

»Zaupam ti sestro,« je dostavila mati, »ne pozabi, da ji je šele sedemnajst let.«

»Toda s sedemnajsti leti bi že lahko bila gospa!«

»Ubogi otrok!« je vzdihnila mati.

Razigrane volje sta šla brat in sestra po velikih stopnicah navzdol. Filip je bil že ves v najboljšem razpoloženju ter je kar naprej drobil odlomke kabaretnih popevk.

KULTURA

Stoletnica dr. Jakoba Sketa

Koroška in z njo ves slovenski narod je praznoval dne 2. maja stoletnico rojstva dr. Jakoba Sketa, pisatelja Miklove Zale. Rodil se je namreč ta naš pisatelj dne 2. maja leta 1852 v Mestinjah na Spodnjem Stajerskem, umrl pa dne 11. aprila 1912 v Celovcu.

Stajere po rodu, je postal Korošec po sreč in svojem delu, saj je od leta 1877 učil na celovski gimnaziji polnih 31 let. V življenju se je razen v šoli zelo udeleževal tudi na kulturnem polju ter je bil v odboru Mohorjeve družbe celih 30 let, 16 let pa njen tajnik.

Kot šolnik je nadaljeval delo, ki ga je začel pred njim Anton Janežič, ter prirejal ponovne izdaje Janežičeve slovnice za srednje šole. (Vsega je izšlo te slovnice deset izdaj in je bila v rabi v šolah 62 let do Breznikove). Poleg tega je priredil tudi šolske čitanke za srednje šole, ki so prav tako ostale v rabi veliko časa in bile za tedanje čase zelo dobro urejene. Vsi naši starejši izobraženci so se učili slovensčine iz Sketovih čitank.

Vendar bo njegovo ime ostalo zapisano v slovenskem slovstvu predvsem zaradi ljudske povesti Miklova Zala, katero je med prejšnjim rodom gotovo poznal vsak Slovenec. Lani so jo pri Mohorjevi družbi v Celju ponatisnili, da se bo tudi mlajši rod lahko še naprej opajal ob hrabrem zgledu koroškega dekleta Miklove Zale, ki jo je iz daljne turške sužnosti pripeljalo srce zopet domov. Prav bi bilo, če bi se tudi v zamejstvu ponatisnila ta povest, da bi jo lahko brali tudi Slovinci širom sveta.

O nastanku Miklove Zale je napisal Sketov sodrug na celovski gimnaziji prof. Scheinig ob njegovi smrti leta 1912 takole:

SKETOVA MIKLOVA ZALA

»L. 1833 je razpisala Družba sv. Mohorja nagrado 400 kron za najboljšo poljudno povest. Po prigovarjanju in nasvetu Šimena Janežiča se je lotil Sket znane snovi iz časov, ko so Turki napadali koroške pokrajine.

Se dandanašnji živi med narodom, ki prebiva po lepem Rožu, pripovedka o mladi Rožanki Miklovi Zali, ki so jo novoročeno nevesto ugrabili Turčini in odpeljali z mnogimi drugimi vred v globoko Turčijo. Sedem let je služila v Carigradu; nazadnje se ji je vendar posrečilo, da je pobegnila z nekim sorodnikom in prišla, dasi preganjana od Pesjanov, potujoča vedno »za Dravo«, v ljubljeno domovino ravno istega dne, ko je hotel njen mož Serajnik poročiti drugo ženo, čes da je prva že davno in davno umrla. Ta dogodek je opevala dolga narodna pesem, od katere sta se ohranili smo dve vrstici. »Tu je b'la, tu je ni, krščanski duh dišja, pravijo Pesoglavci, zasledujoči Miklovo Zalo. Kako je zadela povest narodno struno, kaže in vidi se iz tega, da se je tiskala že v četrti izdaji (medtem je izšla že osma izdaja, op. uredništva), da so jo dramatisirali Spicar na Jesenicah in še drugi »dramatizatorji«. Igra se sedaj po vsem slovenskem svetu. Spominjam se, da so moja mati, ko sem jih obiskal l. 1885, pravili, da še ne vedo nobene Mohorjeve knjige, ki bi jo bili brali

PIERRE L'ERMITE:

NESPAMETNI SVET

Roman iz druge svetovne vojne

Tisti hip je vstopila Arlette. Pred Filipom je obstala kot zamaknjena:

»O kako si lep! Če Valentina ne bo zadovoljna...?«

Tudi Arlette je elegantna in sveža kot pač deklice njenih let. Toda zakaj se ji je zdelo potrebno namazati šminke na to svežo barvo kože in skriti pod njo ljubki obraz, katerega ji je Bog dal.

Gérald je to obžaloval: »Če je kdo tako ljubeč, kot si ti, naj ostane, kot je. S to šminko si si pa napravila zelo vsakdanji obraz.«

Arlette je razdražena zrasla: »Seveda! Kot pobožen mladenič moraš poskušati, kako bi mi zagrenil veselje na tem plesu. Toda to se ti ne bo posrečilo.«

Filip je priskočil svoji sestri na pomoč: »Ubogi Gérald! Tega ti prav nič ne razume, saj ne poznaš druge lepote kot x in y.«

»In poleg tega,« je pristavila Arlette, »so mi bratanci zagotovili, da so živorodeče ustnice podobne lepemu zrelemu sadu.«

»Zrelemu za koga...? Zrelemu za kaj...? Saj ti je šele sedemnajst let! V tej starosti bi morala biti šele rožni popek.«

Arlette ga ni več poslušala. Kujavo se je zatekla k Filipu, ki jo je vzel v svoje roke ter za vajo zaplesal z njo nekaj taktov valčka. Pri tem je svojemu bratu bojevito zapel popevko:

Slovinci v Trstu, volite Slovensko narodno listo! — Tržaški okoličani, volite listo Slovenske skupnosti!

Z G O R I Š K E G A

V A B I L O

V nedeljo 18. maja ob 15,30 bo v Štandrežu evharistični kongres v okviru proslav dvestoletnice goriške nadškofije. Na to slovesnost vabimo vse duhovnike in vernike štandreškega dekanata in njihove civilne oblasti, kakor tudi vse ostale sobrate in vernike iz Gorice in goriške nadškofije, zlasti še vse rojake iz Svobodnega tržaškega ozemlja. Pridite ta dan v Štandrež, da se poklonimo svojemu evharističnemu Kralju in izpričamo svojo vero vanj.

PRIPRAVLJALNI ODBOR

† Č. g. Ivan Drašček

Prisla je vest, da je v Kobjeglavu na Krasu dne 12. 5. umrl tamkajšnji župnik zlatomašnik č. g. Ivan Drašček. Pokojni je bil zelo trdnega zdravja, toda odkar je lani tik pred zlato mašo padel in si zlomil roko, je začel bolehati. Sedaj je v Gospodu zaspal na veliko žalost svojih ovc, ki so izgubile skrbnega in vneta pastirja.

Pokojni je bil doma iz Podgore, kjer se je rodil dne 12. 5. 1874. Krepko je nastopil duhovniško službo kot kaplan v Cerknem, Jagriču, Biljah, a najbolj trajne sledove je zapustil v Mirnu in sedaj v Kobjeglavu. Kot kaplan v Mirnu je poživljal društveno življenje in se tudi socialno udeleževal. Neizbrisno je ostal Mirencem v spominu zaradi velike igre o trpljenju Jezusovem, ki jo je on prvi v naši deželi postavil na oder pred prvo svetovno vojno. Iz Mirna je odšel v Štjajk in nato v Kobjeglav, kjer je z največjim uspehom uprizoril isto igro. — Č. g. Drašček je veliko let poleg lastne fare upravljal tudi Stanjel. Tudi zadnje čase se je kljub bolehnosti še vedno vozil tja.

Ko je lani meseca julija praznoval zlato mašo, so mu farani pripravili pravo knecje slavlje. Zadnje v življenju. V preteklem mesecu oktobru je prišel še v Podgore, da je tudi tu v rojstni vasi imel zlato mašo. Takrat nismo mislili, da nas bo tako kmalu zapustil. — Bog mu bodi večni plačnik za vse, kar je dobrega storil svojemu ljudstvu v 50 letih mašništva.

Podgora

V velikem številu se zbiramo k evharističnim smarnicam, ki so letos prav lepe in koristne za nauk. Posebno lepo pa je bilo od četrtka do nedelje, ko smo imeli tridnevno pred praznikom sv. Gotarda. Pridigal je g. misijonar, ki smo ga vsi radi poslušali. Za zaključek smo po češčenju imeli procesijo. — Še večji praznik se nam obeta prihodnji mesec. O tem pa vam bomo že še več povedali, ko bo čas.

Jamlje

Pomlad je prinesla tudi na Kras svojo lepoto in oživljanje. Blagodejni dež je lepo ozelenel kraške goličave, ki obetajo zadostno pašo naši živini. — Glavna cesta je ob nedeljah kakor goriški »Corso« — polna nevarnega prometa, ki je zadnji teden povzročil kar dve nesreči — hvala Bogu — ne najhujši. — Zadeva naše luči pa še vedno ni urejena, kljub temu, da je občinska uprava naredila vse, kar je bilo v njeni moči. Že parkrat je zadeva obti-

Arlette ga je prekinila: »Ali si videl in slišal, kakšen je bil Gerald?« Bila je še vsa huda zaradi bratovega strogega mnenja.

»Kaj hočeš? Je pač tak! To se ne da prav nič spremeniti.«

»Gospa Gouya ima prav. Ta bo še končal v meniški kuti, ta fant!«

»Morda postane celo jezuit!« je pritrdil Filip in odprl vrata.

VI.

Ena ponoči. Ples je v polnem teku. Električna luč se obilno razliva na svetle obleke in objete pare.

Gospa Gouya se je naslanjala na točilno mizo in z vidnim zadovoljstvom opazovala svoje v krogu se vrteče goste, izmed katerih so se dvigale široke Filipove rame.

Valentina se ponosno opira na mladega moža.

Na zabavi je navzoča mladina, ki je kar obsedena od svojega priljubljenega športa in ki ne bo nehala pred jutranjo zoro.

Arlette je plesala ... plesala ... Izpila je kozarec za kozarcem šampanjca.

Kljub temu se čuti omamljeno, nemirno, polno neke nejasne bojazni. Materi je obljubila, da se vrne domov okoli ene ure. In med dvema obiskoma v okrepčevalnici je spomnila na to Filipa, ki pa ni hotel o tem nič vedeti. Saj vendar ne more zapustiti Valentine in jo s tem užaliti samo zato, da popelje domov neznanjo deklico.

Vendar pa je poklical Raoula, enega svojih bratrancev, dobrosrčnega fanta, ki je bil vedno pripravljen storiti kako uslugo.

panu, ki je dobro prestal nevarno operacijo na želodcu, želimo skorajšnjega ozdravljenja.

Obvestilo gospodarjem

Gospodarji, ki imajo služkinje za cel dan ali več kot štiri ure dnevno, jih morajo do 15. t. m. vpisati v holniško blagajno.

Izpiti na slov. srednjih šolah v Gorici

Obe maturi (licejska in učiteljska) se pričeta 1. julija ob 8.30 zj. s pismeno nalogo iz italijanščine in se bosta nadaljevali po vrstnem redu, ki bo pravočasno javljen na razglasni deski liceja, ozir. učiteljske v ul. Croce 3. Vsi ostali izpiti (sprejemni, vstopni, razredni) se pričnejo 16. junija ob 8.30 zj. z nadaljevanjem po vrstnem redu, ki bo pravočasno javljen na razglasni deski šol.

Za pristupitev h kateremu koli od teh izpitov je treba vložiti na ravnateljstvo šole prošnjo na kolekovanem papirju za 24 lir najkasneje do 31. maja. Prošnji je reba priložiti vse predpisane listine, kakor jih navaja objava na razglasni deski šol.

S T R Ž A Š K E G A

Biserna maša pri Sv. Justu

Sredi volilne nervoze in grmenja zvočnikov, ki oglašuje promet v Trstu, smo doživeli zadnjo nedeljo izredni praznik pri Sv. Justu. Imeli smo biserno mašo, to je 60. obletnico posvečenja prvega škofovskega pomočnika — generalnega vikarja monsignorja Karla Meechia. Take visoke obletnice so prav redke med duhovniki. Blagi monsignor Meechia je s svojim vzornim življenjem po božji volji zaslužil milost, da je zapel »Gloria« na 60. obletnico svojega mašniškega posvečenja. Sv. maši je slovesno prisostvoval prevz. tržaški škof in izredno veliko duhovnikov, med njimi tudi lepo zastopstvo slovenskih. Ob koncu slovesne sv. maše so prebrali telegram sv. očeta, ki se veseli visoke zaslužne starosti našega generalnega vikarja in mu podeljuje pravico, da podeli po biserni sv. maši apostolski blagoslov s popolnim odpustkom.

Tudi tržaški Slovenci se veselimo visokega jubileja monsignorja Meechia. V svojih šestdesetih letih duhovništva je služil pod sedmimi škofi. Kot rojak iz Milj pozna prav dobro tudi naše slovenske razmere tako v mestu kakor na deželi. Sivolasi monsignor ima čudovit spomin in vse najlepše lastnosti duhovnika sv. Cerkve. Prav zato je bil povsod izredno priljubljen in vedno do vseh pravičen. Duhovniki se mu ob njegovem bisernem jubileju zahvaljujejo za prelep zgled v službi Bogu in Cerkvi. Naj mu dobri Bog, gospodar življenja, nakloni še dolgo vrsto let v korist naše škofije in v slavo svoje sv. Cerkve!

Dolina

Na tržaškem radiu se je oglasil te dni k besedi g. Albino Gherli v imenu italijanske tako zvane Neodvisne liste. Njegovo ime bi moglo kakega braveca spraviti na misel, da je ta gospod polnokrven Italijan iz Rima. V resnici se je rodil v Sempolaju iz družine trdih slovenskih Kraševcev

in se imenoval nekoč Grli. Sedaj se sramuje svojih slovenskih prednikov ter se izdaja za Italijana. Sliko svojega otroka je dal objaviti v protislovenskem dnevniku »Ultimo Notizie«, kjer razkazujejo pod naslovom I nostri bimbi najlepše italijanske otroke.

Taka je moralna podoba moža, ki si je drznil zmerjati na radiu naše postene slovenske pristaje za obe fašiste (fascisti bianchi) in napadati naše duhovnike. O fašizmu si upa govoriti človek, o katerem je znano, da je za časa fašizma ne samo nosil črno srajco, temveč se javil kot prostovoljec v fašistično vojsko. Angliži se ga zajeli in držali več časa v ujetništvu.

Tak je torej mož, ki si upa dolžiti druge fašizma! Mesto da bi se poskril v miško luknjo in zahvaljeval Boga, da sme živeti tih in neopažen v čisto slovenski vasi, si drzne odpirati usta ter se izpostavlja splošnemu ljudskemu zaničevanju.

Grli naj se pomiri: od njegove liste ne bo izvoljen nihče, njegovi zapeljani kandidati že odpadajo, ker so spregledali njegove načrte. Ne verujemo trditvi, da so njegovi ljudje prešli od Lahov gotove zneske. Dvomimo, da je v današnjih demokratičnih časih mogoče, da bi nekdo prodal za 50.000 lir svojo možko čast!

Romanje v Lurd

V dneh od 10. do 17. julija se vrši veliko romanje v Lurd iz Treh Benečij. Romali bodo tudi številni bolniki s posebnim vlakom.

Tega romanja se bomo udeležili tudi Slovenci iz Goriške in Tržaške. Pri romanju bomo skoraj čisto samostojni. Imeli bomo lasten železniški voz, skupno bivanje v Lurdu in svoje posebne pobožnosti. V Lurdu samem bomo ostali celih pet dni. Imeli bomo dovolj časa na razpolago, da si ogledamo tudi krasno okolico Lurda. Razen ene noči se bomo vozili samo po dnevni. Spotoma se bomo ustavili v naslednjih

mestih: v Toulouse in v Marseju v Franciji in v Genovi.

Skupni stroški za vožnjo, prehrano in stanovanje v Lurdu znašajo za tretji razred 24.000 lir. Pri vpisu se mora takoj plačati 2000 lir. Pripravite se takoj. Čas za vpis je do 25. maja.

V Gorici sprejema prijave Dobrodelna pisarna, Riva Piazzetta 18; v Trstu pa č.g. Angel Kosmač v Rojanu (ul. Vicolo delle Rose 7, tel. 25747).

K vpisu prinesite osebno izkaznico. Potni list bo skupen. Nadaljnja navodila bodo objavljena v »Katoliškem glaslu«.

P R E K L I C

Pavla Železnik por. Sanci - Via Poncello 8, Škedenj - nam izjavlja, da ne kandidira na listi, ki smo jo zadnji priobčili.

Po pomoti smo pisali Železnik namesto Lavrenčič.

Fatimska poslanica miru

Od 7. do 10. oktobra lani se je na izredno željo sv. očeta vršil v Lizboni mednarodni kongres kot priprava na zaključek svetega leta v Fatimi. Tudi osrednjo misel je kongresu nakazal sv. oče sam: mir, mir v družini, mir med socialnimi sloji, mir med narodi.

Otvoritev zborovanja se je vršila v palači sv. Benedikta, v veliki dvorani narodnega predstavništva, kar je očisto izjemen primer, je zapisal katoliški dnevnik »Novidade«. Predsedoval mu je predsednik portugalske republike, obdan z ministri in z vsemi portugalskimi škofi, diplomatskim korom in odličnimi gosti iz evropskih in ameriških držav. Na častni tribuni je bila sestra sv. očeta, dvorana pa napolnjena s samim povabljenim občinstvom.

Govorniki so na tem in naslednjih zborovanjih obravnavali vprašanja družine, delavstva in mednarodnega miru. Misel, ki je prepoznala vse govore, bi mogli na kratko povedati takole:

Mir ni magičen učinek diplomatske spretnosti ali plamtečih govorov na političnih odrih. So koristni in včasih celo potrebni drugi politični sestanki, toda pravi mir mora priti iz posameznikov, iz tihega in skritega dela v dušah, ki se začneja v naročju družine, odkoder se mora razširiti med različne socialne sloje in doseči višek v razmerju med narodi.

Pot k pravemu miru kaže skrivnostni in prosočni glas fatimske Gospe: Naj ljudje molijo in delajo pokoro! Družina ima večji vpliv po resnosti svojih kreposti kot po razkazovanju plemiških naslovov ter po mehkužnem in udobnem življenju. Delo, ki ga izvrši po krščanskih smernicah in v strogi disciplini, doprinaša večje in lepše sadove kot delo, ki ga opraviš v suženjskem okolju, kjer gori sovraštvo in vre upornost. Svet bolj potrebuje molitev in žrtve kakor pa bojev.

Eden najbolj pričakovanih govornikov na kongresu je bil bivši angleški komunist Douglas Hyde. Mož je bil 20 let član kom. stranke, od 1928 do 1948, ko se je spreobrnil in postal katoličan. Njegove besede bodo verjetno tudi bralce K. g. zanimale.

»Za tistega, ki je bil 20 let član komunistične stranke in več let komunistični pisatelj, ima fatimska poslanica prav poseben in osebni pomen. Menim, da more in mora ta poslanica v doglednem času dospeti do onih, ki so kakor jaz trtili čas med komunisti, in da molitve za spreobrnitev Rusije in za osebno spreobrnjenje komunistov že prinašajo svoj sad.«

Ko sem bil urednik kom. dnevnika »The Daily Worker«, sem napisal vsak dan napaden članek protitistim, ki sem jih smatral za nasprotnike komunizma, med njimi proti katoličanom in kat. Cerkvi. Od vseh strani Anglije so mi pošiljali spise, ki naj bi jih napadel. Nekega dne sem prejel knjigo z naslovom »Naša Gospa iz Fatime« izpod peresa msgr. a Ryana. Opomba, ki je spremljala knjigo, me je opozorila na strani 90, 91 in 92, ki so se nanašale na Rusijo in komunizem in katere je človek, ki mi je poslal knjigo, želel, da bi jih ovrgel. Toda jaz sem že čutil v sebi katoliški vpliv. Ko sem knjigo prelistal, sem se odločil, da je ne bom napadel, čeprav še nisem bil zmožen, da bi jo razumel ali da bi dopustil kakršno koli možnost nadnaravnega reda. Bil sem še brezverec. Odneel sem knjigo na svoj dom in jo položil v knjižno omaro med knjige Marksa, Engelsa, Lenina. Stalina in drugih marksističnih pisateljev. Zdal sem se nekaj nad tri leta katoličan in ta knjiga, ki še vedno nosi komunistovo opombo, je eden mojih najdragocenejših zakladov.

Zame je poslanica Naše Gospe iz Fatime edina podlaga upanja in vere, da bo prej ali slej komunizem, ki danes deli svet, premagan in da se bo Rusija spreobrnila. Razen tega upanja danes ni druge nade, kajti zmogoslavni komunizem si je v nekaj nad 30 letih podrgel četrtino zemeljske površine in skoraj tretjino človeštva ter se še vedno razširja.

Samo spoznanje, da se bo po molitvi in pokori mogla najti pot iz nevarnosti, rešuje obupa one, ki poznajo naravo, moč in diabolni značaj komunizma. Kajti komunizem je diabolčen, je morda najhujše, kar svet pozna...

Ljudje so od nekdaj počenjali hudo. Greh ni nobena novost, le da go komunizem oblači v vedo in znanost ter ustvarja filozofijo, ki naj ga opraviči.

Toda najslabše pri komunizmu je, da ne uporablja za svoje zlobne namene najslabših ljudi niti ne najslabših lastnosti. Poslučuje se najbolj izvedenih, najbolj nadarjenih in najboljših iz naše generacije. Izkorišča dobre lastnosti, kot so zakonitost, posvečenost, pripravljenost za žrtve, idealizem mladine in želja po boljšati in spremeniti svet.

To je mogoče le zato, ker je povsod, kjer je cvetelo krščanstvo, na milijone ljudi brez ideala, brez nčesa, za kar bi živeli in umirali; brez slehernega cilja ali usmeritve; brez kakršne koli vere, razen v nje same. V tej duhovni praznini se poraja komunizem. Komunizem je učinek modernega poganstva, in pomanjkanja vere.

Ta praznina, ki odpira pot komunizmu, je postala najnevarnejša reč za svet. Da se ustavi komunistična povodenj, je treba napolniti to praznino. In to se bo doseglo edino, kot je rekla Marija v Fatimi, po molitvi in pokori onih, ki verujejo. Samo ta poslanica zagotavlja danes mir, poraz komunizma in vrnitev h krščanstvu.

»Molite vsak dan rožni venec, da napoči mir.« je naročila Marija v Fatimi l. 1917 trem vidcem v prvi prikazni. »Molite rožni venec, da preneha vojna.« je ponovila v drugi tretji in četrti prikazni. Isto jim je priporočila v šesti ter zadnji prikazni.

Kot pokoro je Marija zahtevala predvsem izpolnjevanje božjih zapovedi in stanovskih dolžnosti. »Naj se ljudje poglobljajo in bodo imeli mir.« Toda svojim vidcem je naročila tudi pravo pokoro, ki naj jo darujejo za spreobrnjenje grešnikov, da jih tako rešijo pogubljenja. In otroci so se velikodušno odzvali njenemu vabilu. Odrekli so si zaželeno malico, se vzdrževali vode v hudi poletni vročini in dajali prelep zgled potrpljenja v prenašanju težav in bolezni, ki jih jim je pošiljala božja previdnost.

Bodočnost pred nami je zastrta. Toda pot skozi to temo nam je nakazana. Osveljuje jo svetla zarja, ki izhaja iz Iriške globeli in ki more napolniti ves svet ter pregnati noč, v katero je svet tako strahotno pogrizen. Tretja fatimska skrivnost še ni odkrita. Morda nam bo ona oznanila odrešenje. Do tedaj pa znova pogumno zadenimo vsak svoj vaskdanji križ ter ga z ljubeznijo nosimo, dokler ne zasveti pred nami končni cilj.

(Po reviji »Sal Terrae« priredil A-r)

Zobozdravnik

dr. STANISLAV PAVLICA

TRST via Commerciale 10/II. - Tel. 31-8-13

sprejema od 9 - 13 in od 17 - 19

Odgovorni urednik: Stanko Stanič
Tiska tiskarna Budin v Gorici

¹⁾ Les Halles so velike pariške tržnice.

(Nadaljevanje)